

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 43. Hugonotarum Pseudo - Synodus Castro-Albiensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

Sæc. XVII. *venialis est proprius Confessarius.* Exstat
 A. C. 1626. tamen S. Congregationis Concilii Tri-
 dentini decretum (*), vi cuius Ordina-
 riis præcipitur, ne permittant, ut ve-
 nialium confessio fiat simplici Sacerdoti non
 approbato.

§. XLIII.

*Hugonotarum Pseudo-Synodus Ca-
stro-Albiensis.*

Synod. Nat. des Eccl. Reform. pag. 328. Hoc item anno Hugonotæ in Francia
 connivente Ludovico XIII. Rege
 die decima sexta Septembris Castro-
 Albiensium suam Pseudo-Synodum
 Nationalem numero vigesimam quinquam
 celebrabant. Aderat a Rege de-
 putatus Gallandus Navarrensis Regni
 Præfectus, qui Calvinistis numerum
 plusquam sexaginta congregatis inhibuit,
 ne de aliis, quam Ecclesiæ sue
 disciplinam spectantibus agerent, nec
 clandestina in urbe conventicula haberent,
 minus vero consilia Regiæ auctoritati &
 obsequio, Regni quæ tranquillitati contraria
 euderent. His expositis nomine Regis eosdem
 hortatus. I. Ut cum Catholicis majorem quam

(*) Anno 1679. die 12. Februarii hoc decretum editum est, ab Innocentio XI. approbatum.

quam hactenus, concordiam foverent. Sæc. XVII.
 II. Nulla consilia vel fœdera cum ex- A.C. 1626.
 teris pangerent III. Nec politicos
 conventus agerent, nec in publica nego-
 tia Regni, uti in nupero tumultu fe-
 cissent, sese ingererent, sed potius po-
 pulis obsequium in Regem suum instil-
 larent. IV. Absque speciali Regis
 concessione Prædicantes Regno non
 exirent, nec Synodus Prædicantes
 Gallos etiam rogatos ad Principes ex-
 teros vel Respublicas nequidem ad
 tempus mitteret. Ad hoc Calvinistæ
 acti Regi gratiis polliciti sunt, quod
 injuriarum immemores, Catholicis jux-
 ta Dei Verbum, Regisque voluntatem
 omne obsequium & charitate & huma-
 nitate inspiratum exhibituri sint: que-
 rebantur tamen, quod Rex, cujus jus-
 sis omnem fidem & submissionem spon-
 debant, quædam eorum Tempa Sa-
 cerdotibus Catholicis vindicari, aut
 solo æquari jufferit. Insuper liberius,
 quam verius profitebantur, quod nulla
 unquam Calviniana Ecclesia cum Regni
 Gallici hostibus conspirarit, aut quietem
 publicam perturbarit: ejusmodi
 quidem conspirationem Montis Rega-
 lis Calvinistæ in sua Synodo fuissent
 confessi, a Regio tamen Deputato ad
 hanc confessionem coacti. Dein quos-
 dam ad Regem decernebant, qui que-
 reren-

Sæc. XVII. rerentur, quod eorum Ecclesiæ iam
 A. C. 1626. a pluribus annis nullam opem a Regi
 Majestate accepissent; neglectæ tamen
 protectionis culpam subdole in Regios
 Ministros detorquebant, & quantum-
 cunque speciosis verbis fidem suam
 Regi obstrinxissent, seque cum Regis
 hostibus nullum omnino commercium
 habituros polliciti essent, nihilominus
 Angoulinum tanquam Rupellensium,
 qui tum Regem aperto Marte oppug-
 nabant, Deputatum ad suam Synodum
 unanimi suffragio admittebant. His
 præmissis Synodus quædam statuta
 circa Ecclesiæ disciplinam antehac sta-
 bilita correxit, decretumque edidit pro
 refrænanda vitæ licentia inter suos
 enormiter grassante. Decreverunt e-
 tiam, grates rependendas esse Domi-
 no Antonio *Arnaldo*, eoquod singula-
 rem prorsus affectum erga illorum Ec-
 clesias testatus fuisset: inde fors ortum
 habuit, quod Societatis Scriptores *Ar-
 naldum* Hugonotis accensuerint: de
 cetero Synodus omnes ferme sessiones
 unice impenderat in excipiendis su-
 rum Prædicantium querelis, & calu-
 gandis eorum delictis, & primo quæ-
 dem *Petrum Peris* in perpetuum a suo
 Ministerio & Sacramentorum usu arro-
 vit, eoquod cum Catholicis nimis fa-
 miliariter conferens, errores Papisimi
 am-

amplecti videretur, & de profanatio- Sæc. XVII.
 ne, insolentia & vanitate, necnon de A. C. 1626,
 conjuratione contra Calvinianos Eccle-
 fias, earumque membra convictus li-
 bellum seditiosum conscripisset. II. Pe-
 jus & Percius Prædicantes acriter re-
 prehensi in Synodo comparere ju-
 bebantur, secus, tanquam de crimi-
 nibus imputatis convicti essent, ha-
 bendi. III. Peirolus ob pertinaciam,
 perversam doctrinam in suis sermoni-
 bus prolatam, aliaque enormia crimi-
 na. IV. Fabrius propter varia scele-
 ra. V. Stephanus Giraud ob adulte-
 rium, aliaque atrocissima crimina. VI.
 Tuffanus propter varia scandala. VII.
 Jacobus Joli, eoquod ad Catholicam
 fidem reverti, aliosque Ministros ad
 eandem apostasiam inducere voluerit,
 & sermones profanos atque infames
 habuerit, necnon mulierum pudicitia
 insidiatus fuerit. VIII. Joannes Bon-
 nius ob avaritiam, & sordidum que-
 stum. IX. Petrus Petit ob neglectum
 Ministerium, & commercium cum Ca-
 tholicis, necnon calumnias in Calvi-
 nianos sparsas. X. Natalis Gautierus
 ob schisma & rebellionem contra Ec-
 clesiam Calvinianam disciplinam. XI.
 Hugo Babinetus propter defectionem
 ad Catholicos. XII. Nicolaus Jacor-
 naisus, ob derelictum Ministerium.

Hist. Eccles. Tom. LVIII. li XIII.

Sæc. XVII. XIII. Joannes Garfin ob apostasiam & A. C. 1626. incorrigibilitatem. XIV. Paulus Perius ob adulterium, perjuriam, mendacia, calumnias, aliaque atrocissima crimina. XV. Georgius Arbaldus propter usuram, latrocinia, & libellos famosos. XVI. Bovillierus, & Culinus ob divagandi licentiam, & denique Bonitonius ob apostasiam; hi omnes aut suo Ministerio fuere suspensi, vel peccatus ab eorum Ecclesia resecti.

Præterea hæc Pseudo-Synodus contra Monachos apostatas vulgavit decretum, vi cujus Provincia, in qua primo errores & Religionis Romanæ idololatricam (ita modeste loquebantur Catholici Regis subditi) ejurarunt, si Provincia, ubi actu degunt, illos sustentare aut non posset, aut non vellet, eosdem alere teneretur: statuerunt quoque egregii hi Patres, Consistoriis relinquendum esse, quam poenam decernerent in eos, qui Catholicorum Baptismis, connubiis vel exequiis adhiberi sint: postea pro placanda Dei ira ob Pastorum negligentiam, populique iniquitatem in eos effusa præceperunt, ut prima feria quinta Mensis Martii in omnibus Regni Ecclesiis solemne jejunium servaretur: pariterque pecunias collegerunt, ut Rupellensibus, Montalbanis & Castrensis Regi rebellibus

opem ferre possent. Hæccine erat fides Sæc. XVII.
 Regi promissa? Quoniam vero inter A. C. 1626.
 disciplinæ suæ Ecclesiasticæ canones
 præcipuus esset, ne Parentes filios suos
 ad Catholicorum Collegia, studiorum
 causa mitterent, Bearnenses vero Præ-
 dicantes in ejusmodi Parentes censu-
 ris animadvertere negligenter, hinc
 eos, ut hunc Canonem *utpote Dei verbo*
& primitivæ Ecclesiæ Canonibus & praxi
suffultum exactius observarent, hortati
 sunt, simul quosdam ad Regem able-
 gare ausi, qui liberum suæ disciplinæ
 exercitium, eorum Ecclesiis relinqui
 peterent. Hortabantur insuper Davi-
 dem Blondellum Ministrum, ut immoto
 studio Historiam suam adversus Ca-
 tholicos, quos sæpius *veritatis hostes* no-
 minabant, perficeret, hancque in rem
 Synodus ei non minus ac Daneo Prædi-
 canti typi expensas se soluturam polli-
 cebatur. Eadem liberalitatis pronitate
 excitabant Michaelem Faucheur, ut
 vastum volumen de Eucharistia a Car-
 dinale Perronio editum refelleret, qui
 etiam post longos ac dolorosos partu-
 rientis conatus tandem exsuccum eni-
 xus est tractatum: magis adhuc mise-
 rando successu laborabat Godefridus Ge-
 nevensis Doctor, quem Synodus im-
 pense rogabat, ut *omnes artes & fallacia*
quibus Baronius Cardinalis aliique
 plu-

Sæc. XVII. *plures Ecclesie Romanæ Doctores Historiam primitivæ Ecclesie depravarunt, detegere, ac publici juris facere velit: Verum quam turpiter & nequiter Sæctatores Historiam Ecclesiasticam circa primitivæ Ecclesie disciplinam falsis, detortisque suis interpretationibus & corruperint, quis est, qui ignoret? Tandem vero egregii hi Patres die quinta Novembris finem suæ Pseudo-Synodo imposuere, in qua præter Ministrorum castigationes potissimam Synodice sollicitudinis suæ partem in procuranda Prædicantium, suarumque uxorum ac prolium sustentatione impenderunt, & magno conatu magnas tractarunt.*

§. XLIV.

Principum, ac illustrium Virorum obitus.

Blanc. Hist. de Bav. t. 4. pag. 117. Lotich. rev. Germ. p. 483. Adlzr. Annal. Boic. part. 3. l. 11. Bayre Hist. d'Allem. t. 9. pag. 565. **I**nter Ecclesiasticos S. R. J. Principes qui hoc anno extremum vitæ diem morte confecerunt, immoto in Religionem, & Germanici Imperii salutem affectu nulli secundus erat Joannes Schwicardus Archiepiscopus, atque Elector Moguntinus. Fuit ille ex stirpe illustrissima Baronum de Cronenberg natus, atque in eximia erga Deum pietate & Religione educatus; con-